týždenník hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti

Máme radi Slovensko

Lož dobehla Procházku

Po roku zapierania Procházka priznal pravosť nahrávky, čím sa usvedčil z toho, že chcel ako prezidentský kandidát obchádzať daňové zákony a financoval svoju kampaň nelegálne. Naďalej však odmieta prezradiť svojich sponzorov.

Bolo vo verejnom záujme urobiť a zverejniť nahrávku Roberta Fica o „zháňaní peňazí vlastnou hlavou"? Bolo.

Príbeh o Procházkovej nahrávke nie je o sume 17-tisíc eur bez dokladu, ako sa môže na prvý pohľad zdať. Je to príbeh o minimálne pol milióne eur (15 miliónov korún), ktoré tvoria rozdiel medzi tým, čo prezidentský kandidát Radoslav Procházka oficiálne priznal Ministerstvu financií a tým, koľko skutočne stála jeho kampaň.

Nikdy nie je dobré, ak si ľudia robia názor len z čiastočných informácií. Preto vám chceme sprostredkovať sumár príbehu o nahrávke, ktorá odhalila nelegálne financovanie kampane Radoslava Procházku.

Najskôr poslal Procházka do vydavateľstva regionPRESS ženu z jeho reklamnej agentúry. V jeho mene žiadala inzerciu za 8,5-tisíc eur bez dokladu. Nepochodila. Vo februári už Procházka oslovil mňa. Bol v kampani na prezidenta a všade rečnil o novom étose poctivej verejnej služby, ktorú on prináša. Hromžil na politikov, ktorí okrádajú a podvádzajú svojich voličov. Všade sa dušoval, ako on je iný.

Zároveň ľudia z reklamnej brandže o ňom hovorili, že vo veľkom nakupuje reklamu načierno, tak ako to skúšali aj vo vydavateľstve regionPRESS. Nie preto, aby ušetril DPH, ale zrejme preto, aby prepral čierne peniaze, ktoré zobral od svojich sponzorov. Keďže to bolo v príkrom rozpore s tým, čo verejne hlásal a rozsah jeho kampane zďaleka nezodpovedal oficiálne priznaným výdavkom, rozhodol som sa zistiť pravdu. Na vlastnú päsť.

Jednoducho som nedokázal žiť s pocitom, že vtedy, keď som mal konať, som zlyhal a podvod som nepomohol odhaliť. Rozhovor trval vyše hodiny. Prokuratúre som ho dal k dispozícii celý, aby preverila jeho pravosť. Procházka jej pravosť až do pondelka vehementne odmietal, po jej zverejnení v pondelok konečne jej pravosť priznal.

Keď ma na stretnutí Procházka požiadal o inzerciu, chcel som zistiť, či to chce tiež platiť načierno, ako to chcela žena, ktorú poslal v septembri. A hlavne, či ju naozaj poslal on. Stačilo, aby som jemne naznačil ústretovosť a on spustil ako z veľkej knihy...

Prepis rozhovoru 1. časť:

Matovič: „Tá baba, čo bola od teba, alebo čo, tak hovorila, že viete to platiť tak, že nejako, že časť oficiálne, časť neoficiálne. Tak ty musíš povedať, že koľko, jak to chceš, nám to je."
Procházka: „Jak mi, jak mi ty to umožníš."
Matovič: „Jak ty chceš, ty povedz."
Procházka: „Pol na pol."

V tejto časti Procházka podrobne vysvetľuje, prečo jeho podvod nedokáže odhaliť Ministerstvo financií a ani ľudia na transparentnom účte:

Prepis rozhovoru 2. časť:

Matovič: „A ty máš teraz ako na tom transparentnom účte aké výdavky? Všetky? Aj toto napríklad by tam išlo? Či tam by bolo vidieť za akú zľavu to predali, či nie?"
Procházka: „Ee, nebolo, tam sú neni oné, účely. Tam je len, že koľko odišlo. Tam neni, že komu."
Matovič: „A ty keď robíš nejakú záverečnú správu, musíš ju robiť, či nemusíš predkladať potom nejako ministerstvu financií?"
Procházka: „Vieš čo, no musíš, ale ée, v inzertnom ée, ty nemusíš robiť nahlášky. Máš inzertný časopis, nemáš žiadne, to majú len akože veľké, dokonca už ani printy to nemajú, iba telky to majú. Telky majú povinnosť robiť nahlášky, že koľko toho odvysielali. Ale už ani printy to nemajú robiť, viem, že Ringier to nebude robiť vôbec. A inzertné časopisy už vonkoncom nie."
Matovič: „Dobre, ale či sa trebarz, ja neviem, v nejakej záverečnej správe by potom sa objavilo, že sme dali ée Procházkovi, alebo ty by si dal na ministerstvo financií správu a tam by bolo napísané, že mal si inzerciu v regionPRESSe so 75% zľavou a nie s päťdesiatkou. Víš alebo čo to, takto nebude tam tak napísané, či?"
Procházka: „Ne. Jednak tam dávaš len výdavky, ktoré má, ktoré si urobil za posledné dva týždne. Čiže to ja neviem, či sa do toho počíta, keď ti to zaplatím napríklad predtým, ale povedzme, že hej. A ty tam vlastne napíšeš, len že, čo si komu zaplatil, nie za čo to bolo. Len že tu som mal takýto výdavok. Ale počúvaj, keď to má, keď to má byť akékoľvek nepohodlie, tak sraťna to. To je akože."

Tu je Procházkovo ďalšie zdôvodnenie, prečo na podvod nikto nepríde. Veta, že „to proste nemá kto ako odkontrolovať" dokonale odkrýva jeho zmýšľanie. Zároveň tu potvrdzuje, že je mu úplne jedno aký pomer zaplatí načierno:

Prepis rozhovoru 3. časť:

Matovič: „Toto by si chcel zaplatiť pol na pol približne, tak?"
Procházka: „Ak s tým nemáš ty problém. Lebo pri takom objeme to proste nemá kto ako odkontrolovať."
Matovič: „Dépeháčka tam je nejakých 2 800 eur asi z toho."
Procházka: „Uhm."
Matovič: „A tebe je jedno jaký pomer by tam potom bol?"
Procházka: „Mne áno."
Matovič: „Čiže teoreticky aj 90 percent bez dokladu?"
Procházka: „Uhm."
Matovič: „Desať percent,"
Procházka: „Uhm."
Matovič: „Na doklad? No, hovorím ti, my sme to nikdy neurobili a nechcel by som to ani robiť."
Procházka: „Nerob to Igor. Ne, nechcem, aby si ty mal z toho nejaký úzkocitný pocit. Fakt, to nestojí za to akože. A rozmýšľaj ináč nad tou onou, nad tou politickou vecou."

Tu Procházka prizná, že ku začiatku februára minul 300 tisíc eur. To je dvakrát viac, ako k tomu dátumu priznal oficiálne! Dvakrát viac. Celkovo tu odhaduje výdavky na 500 tisíc eur („pol mega"), oficiálne ale priznal len 259 tisíc eur. Odborné odhady špecialistov z reklamnej brandže hovoria o kampani za minimálne 750 tisíc eur. (porovnateľná kampaň Andreja Kisku stála 1,1 milióna eur)

Prepis rozhovoru 4. časť:

Matovič: „Či koľko odhaduješ do konca prvého kola?"
Procházka: „Od teraz?"
Matovič: „Né, od začiatku. Úplne, úplne, úplne, úplne."
Procházka: „Asi šesť kíl."
Matovič: „Tak? Ty vole, to je dosť."
Procházka: „Uhm."
Matovič: „Doteraz koľko asi?"
Procházka: „Asi pólku. Počkať, tak potom né, tri kilá už nenazbieram. To už nedám. Tak päť. Pol, pol mega."

Na záver nahrávky Procházka na moju otázku, či nebude po kampani niekomu príliš dlžný, odpovedá, že nie. Vraj potom by do toho ani nešiel. Veriť mu však po tom, čo celé Slovensko dokázal 11 mesiacov bez mihnutia oka klamať, zrejme nemá žiadny zmysel.

Mečiar dostal v igelitke od invalida 8 miliónov korún, Fico zháňal milióny „vlastnou hlavou". Procházka dokázateľne minul v kampani o minimálne pol milióna eur viac, ako oficiálne vykázal. V čom je medzi nimi rozdiel? Mnohým ľuďom však stačí, že im Procházka bude mávať pred očami so správou audítora „o uistení". Chcú veriť, že audítor tým potvrdil, že Procházka v kampani nepral čierne peniaze. Pravdou však je, že si dal audítorom potvrdiť len oficiálne účtovníctvo, nie peniaze, ktoré išli bokom „na drevo", či „na čierno". To žiaden audítor nedokáže overiť. Veď to by potom aj mafia mala audítora.

„Sponzori" hľadali ďalšieho herca, ktorý to dokáže na ľudí zahrať. Ktorý dokáže presvedčivo klamať. V Radovi ho, bohužiaľ, našli. Zobral od nich peniaze a tak urobil zo seba ich vazala. Naveky.

PS: Kedy to skončí? Keď vytiahneme hlavy z piesku a všetci sa postavíme korupcii čelom. Korupcia je rakovina našej spoločnosti, ktorá ju ničí a berie budúcnosť našim deťom. Skorumpovaní politici sú chránení a z ľudí, ktorí korupciu odhadujú, robia šašov a bláznov. Nečudujme sa potom, že v škôlkach nie sú miesta a deťom do telocviční prší.
„Ctihodní" podnikatelia si kupujú politikov a na narodeniny Ferarri. Iní ľudia nemajú za čo deťom kúpiť banán. Nemocnice sú v katastrofálnom stave. Kam sme sa to dostali?
Prečo majú v Rakúsku najnižšiu nezamestnanosť, najvyššie platy či dôchodky? Lebo nemajú zlozvyk korupciu tolerovať a kryť.
Prajem nám, aby sme to aj my dokázali.

Igor Matovič

Sen o Slovensku

Politické strany veľmi často o nás všade možne tvrdia, že nemáme víziu o tom, aké Slovensko by sme chceli z našej krajiny spraviť. Opak je však pravdou - vieme úplne presne, čo ľudí na Slovensku trápi a vieme presne, čo treba zmeniť, aby sa zo Slovenska stal rozumný a ľudský štát.

Vízia občianskeho hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti:

Ľudské a rozumné Slovensko

Dobrá politika

***Kde** zákony tvoria ľudia, nie bábky v rukách finančných skupín.*
***Kde** politici ľudí neokrádajú a nevyvyšujú sa nad svojich voličov.*
***Kde** reprezentanti štátu nesú hmotnú zodpovednosť za svoje činy.*
***Kde** politici nekladú prekážky ľuďom v priamej správe vecí verejných.*

Dobrý štát

***Kde** úrady a ľudia sú rovnocennými partnermi.*
***Kde** viac už nerobíme dlhy na úkor svojich detí a vnúčat.*
***Kde** štát spravuje len to, čo dokáže lepšie ako ľudia sami.*
***Kde** každá národnosť má rovnaké možnosti na svoj rozvoj.*
***Kde** úrady vedú najlepší z nich, nie politicky dosadené figúrky.*
***Kde** polícia, prokuratúra a súdy sú od politiky dokonale nezávislé.*
***Kde** odborný personál úradov chránime pred politickými čistkami.*
***Kde** informácie sú voľne prístupné a nemusíme sa ich doprosovať.*
***Kde** nákupy štátu nezávisia len od ceny, ale aj úžitku pre spoločnosť.*
***Kde** cieľom je rovnomerný rozvoj celého štátu, nie len vybraných častí.*

Dobrý život

***Kde** občiansky aktivizmus je vítaný a podporovaný.*
***Kde** nekradnúť, platiť dane a čestne žiť je normálne.*
***Kde** si vážime a chránime občiansku statočnosť ľudí.*
***Kde** podvodníci a špekulanti nie sú zákonom chránení.*
***Kde** školy učia deti žiť a myslieť, nie len odpovedať na otázky.*
***Kde** pomáhame snaživým a chránime bezmocných a slabších.*
***Kde** domôcť sa práva netrvá veky a pravda nezáleží od majetkov.*
***Kde** zdravie je priorita a chorý nemusí uplácať a zháňať známosti.*
***Kde** rozvíjame talenty všetkých detí, aj tých z chudobnejších rodín.*
***Kde** každej rodine, aj tej neúplnej, venujeme pozornosť a podporu.*
***Kde** kultúra začína v rodine, pokračuje v škole a nekončí v divadle.*
***Kde** veda, výskum a inovácie sú potenciálom rozvoja, nie na príťaž.*
***Kde** nežijeme v strachu o život, majetok a polícii môžeme dôverovať.*
***Kde** chránime a rozvíjame naše hodnoty, prírodné a kultúrne dedičstvo.*

Dobrá práca

***Kde** živnostníkov si vážime za to, že sa živia sami.*
***Kde** malí v podnikaní majú rovnakú podporu ako veľkí.*
***Kde** polia neležia ladom, kým tisíce ľudí nemajú roky prácu.*
***Kde** podnikať a dávať prácu iným je hodné obdivu a pomoci.*
***Kde** podporujeme vznik pracovných miest tam, kde ľudia žijú.*
***Kde** mzda i dôchodok za prácu je vždy viac ako za ničnerobenie.*
***Kde** v osadách sú cieľom pracujúci ľudia, nie ďalší poberatelia dávok.*

Slovensko, kde sa budeme cítiť dobre ako doma.

Igor Matovič

OBYČAJNÍ ĽUDIA
a nezávislé osobnosti